

עין משפט
נר מצוה

כב א מ"י ט"יג מהל'
משה"ק הלכה ד:
כב ב מ"י ט"ס מהל' יאקורי
מנחם הל' א:
כב ג מ"י ט"ס הל' א ופוסק
שאני לוקא אלא אחת:
כב ד מ"י ט"ס מהל'
קנאדרין הל'ב:

אין אים לוקן על לאו

אין לוקח על אל
שכללות. ואל
שנים ידאור ודבס
אין תוכן תהייה חביב
הדיאור על אל תבס אל
לא תאחווה אל קרין
ברו אל שכללות ואל
אסרין אלמנה ורשעה ואל
ומכסל אל תעוררתי ואל
אל תבס הדיאור. אל יאכס
אמרי אתי יליק. אל
העירוב העירובות לבד
הדיאור אמרי יד תיבס
התמתי מביטין על אל
שכללות: ב. מביט. חל
ליכא תעוררתי על מחס
מדיה ולרבי אל כל את
מדיה רבי יעירי אתי ואל
מדיה: חל
הליכא תעוררתי ואל
אל יעירי על אסרין
אל למיכר לבד אל
מסמתי מביט (המדיה)
תעירי אתי ואל
אל יעירי
והיב דעליה נמח. ויחסי
אלמא אסרין אתי נמח
מדיה (אל) אל רבתי
אל תבס: ו. דברי קרי.
והיבס על אל יעירי:
אל (והיבסי) (והיבס) ואל
רבי. ואל מ.

קרא לרבויו כות ואע"פ שאין כדו קומן וי"ל
ודכל אחת לרבות חזי' שיעור על כרחין יש הקטרה
במכירת ליה דרס קומן פחות מב' א' ויתים לא מצי
במפתח שמעמיהו ר' יהושע בן לוי ורבי יוחנן דפלגי
דיל בקומן רבה
ב דאמרין פסקן
איש דק טק: ומיני
ודק: יב' הקומן
מלחמא מן כוית
ת מסית לא שאני
א' ומינה כההא
ועמית ליכא קרא
שאלת מאה חס
עס זה מאן דאמר
פטר דמורה הכא
עדהא להקטיר
אשיל: יב' דלא הו

המַעֲרָה מַשְׁאִוֵּר וּמְדַבֵּר עַל הַמִּבְרָה ב'ו'.
בֵּן יֶחֱד לִוְקָה אֲרַעֵם מַלְחִימִים וְקָשָׁה הִיכִי לְקִי מַשׁוֹס
מִיּוֹן לְדֹאֵל בְּעֵיִן נִינְהוּ וְאִם הֵם בְּעֵיִן מֵאִי עִירֻרִין
אִם לְפָרֶשׁ שָׁלֵל אֶחָד לְבָדוּ וְאֶשְׁאֹר לְחֻדֵּיִם לִוְקָה

[illegible]

וַיֵּשׁ הַקְטָרָה פְּחוּתָהּ מְכוּיָה וּרְבָא אִמְרֵי אֵין קוּמוּץ פְּחוּת מִשְׁנֵי יוֹתִים וְאֵין הַקְטָרָה פְּחוּתָהּ מְכוּיָה אִתְמַר הַמַּעֲלָה מִשְׁאוּר וּמִדְּבִשׁ עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ אִמְרֵי רַבָּא לִקְוָה מִשּׁוּם שְׂאוּר וְלִקְוָה מִשּׁוּם דְּבִשׁ לִקְוָה מִשּׁוּם עִירוּבֵי שְׂאוּר וּמִשּׁוּם עִירוּבֵי דְבִשׁ אֲבִי אִמְרֵי אִמְרֵי אֵין לִקְוִין עַל לֹא שִׁבְכָלְלוּת אִיכָא דְאִמְרֵי חֲדָא מִיָּהּ לִקְי אִיכָא דְאִמְרֵי חֲדָא גְּמִי לֹא לִקְי דְהָא לֹא מִיחַד לְאוּיָה כְּלָאוּ דְחִסְמִיָּה: מִתְנֵי

ויש הקטרה פחותה מכזו. והכי נמי אמרין בהקומץ (רבה) (ושל)
 דף כ. ה. הקטיר קומצה פעמים כשרה הלך אפילו פחות מכזו חייב:
 ורבה סבר אין קומץ פחות משני ויסוף. הלך לא נפקא לן מהתם
 תיבוי הקטרה בפחות¹ מכזו (לרבה כי לא למיחר אע"ג דלא מיכר
 שחי עירו: משאור ודמיו). שיערב
 יחד לוקה ארבע מלקיות: לאו
 שכללות. כל שאור דמשחמי מיה
 שאור ועירובין וכן כל דבש דמשחמי
 מיה דבש ועירובין אבל אי לאו כל
 משום שאור ודבש שכתב לך דאזכרה
 אחת לא מקרי לאו שכללות דלאו אכל
 דף קמסדר והכי משמעא בנח' מיר
 (דף נח:). גבי מכל שאור יעשה מגפן
 הוי² (א): איכא דאמרי חרסי לא
 לקי. משום כל שאור אע"ג דשדאור
 ועירובין³ מטרפין (א) ה' מיה
 והקטיר עירובין שאור איכא שאור
 ועירובין לא לקי אלא חדל וכן חרס משום עירובי דבש: ואיכא
 דאמרי אפילו חדל נמי לא לקי. דאין כאן מיוחד דכל דמשחמי
 לאו שכללות. אבל אלמנה וגרושה וחללה וזה"ל לא הוי⁴ אלא שכללות
 דלאו אכל חדל קאי הואיל ומטרפין בפירות הלך לקי עליה.
 להכי נקט לאו דחסימה משום⁵ ה' דעליה כתיב⁶ והפילו השופט וגו':

[illegible][illegible]

(ב) יש"י ד"ה איכא דלמדי
וכי' ופירושין מלמדפין
משאר מינים והמקטיר:

אין לוקין על לאו
שבכללות. כגון הלא דעל
כמה איסורי לית כחו אלא
ללא חד (191) 107.

ורבא אמר, אין לי אלא קומץ ולא אמר אין לי אלא כזית סבר דאין קומץ פחות מבי ויהי, חצי קומץ מנין מדלא אמר חזי זית קסבר דאין הקטירה פחותה מכזית עירובו מנין המצטרף לכזית: הלא, כזית משאור ומדבש: על לאו ששכללות דחד לאו הוא לא תקטירו וכילל לאו שאור ודבש ועירוביו: